

सुरपानकीय

अनियन्त्रित असन्तोष !

होला, देशमा सन्तोष मानन सकिने अवस्था नभएको
पनि । जनतामा सरकारप्रतिको आक्रोश बढै गएको
पनि । सरकार बदनाम भएको पनि । अनि दलहरुले
राजनीति गर्न भन्दा देश दोहनको दौडमा प्रतिष्पर्द्धा गरेको
पनि । असन्तोष आक्रोशमा परिणत हुँदै गएर विष्फोठ हुन
थालेको संकेत पनि । तर खुचिचह भनेर, किनारमा
बसेर हेरेर उम्कन खोजने करैले पनि मौका नपाउन
सक्छ भोलि । आज जस्ले यस्तो गराए, उनीहरु त भागेर
जान पनि सक्छन् । आगो लागेमा खरानी हुने त यहीका
सर्पदा, सर्पति र समाज हुन् । दुःख पाउनेचाहिँ तपाईं
हामी सबैले हो । सके सरहाल्निर लाङनुस् । नसके
खुचिचह भनेर विग्रँदो स्थितिलाई मजाकमा नउडाउनुस् ।
देश र परिवेश सान्नि संकटको अवस्थामा पुऱ्योको प्रगाण
हो यो । धरानमा जातीय द्वन्द्व भइकाउने प्रयासको
परीक्षण र काठमाण्डौका मेयर बालेन साहको शनिबार
साँझ सामाजिक सञ्जालमा प्रकट भएको असंयमित
र असन्तुलित आक्रोशप्रतिको जनसमर्थन, टिप्पणी र
व्यापकता । अराजकता यति पर पुऱ्यीसकेको आँकलन
जिम्मेवार निकायले नगरिसकेको प्रतिफल हो यो र हो
जिम्मेवार निकाय तैर जिम्मेवार बनाले पनि ।

- शनिबारको दिन श्रीमतीले सरकारी गाडी चढेकोमा प्रहरीले सोधपुछ गर्दा सिंहदरबार जलाइदिने महानगरका मेयरको स्ट्याटस । अनि त्यसमा लाखौं लाइक, हजारौं कमेन्ट र शेयर ? 'नयाँ'ले कहाँ लैजान खोजदैछन् ? अनि अमानिसहरु कहाँ जान चाहिरहेका छन् ? यस 'मास हिष्टेरिया'को अनितम परिणति के होला ? - विष्णु रिजाल

- मेयर बालेन्ड्र साहको अभिव्यक्ति अराजक, अराजनीतिक र असम्भय त हुँदै हो । तर एउटा मेयरले ‘संघीय चोर सरकारलाई आगो लगाईदिने’ अभिव्यक्ति दिन कसरी सरभव भयो ? यसको जवाफचाहिँ दिनुपर्छ है - ‘चोर सरकार !’ ‘चोर सरकार’ भन्ने शब्दमा बालेन्ड्र शाहसंग मेरो पनि मत मिल्छ । - ममाराम खनाल

- स्थानीय सरकारप्रमुखको संघीय सरकारबाटे यस्तो अराजक टिप्पणी अनि ६ मिनेटमित्र यस्तो अमर्यादित आक्रोशको अचर्मको पहुँच र समर्थन ! साँच्चै यो देश बस्नका लागि त्रमश कठिन बन्दैछ । - डा. रामेश कोइराला

माथिका टिप्पणी प्रतिनिधिमूलक हुन् । अब आफै बुझ्न सकिन्छ अवस्था कहाँसरम पुगीसकेहे भनेर महामारी आउंदा पल्लो गाउँतिर आएको हो, हात्मोतिर आउन्न नभने हुन्छ । बाढी र खडेरीले पल्लो गाउँलाई सखाप पार्दा हामीचाहिँ सकुशल बँच्छौं भनेर नसोचे हुन्छ । एउटा गठबन्धनको सरकारलाई चोर भन्दा अर्को पालो पर्खेर बसेको गठबन्धनले खुचिचइ भनेर रमाउनुको अर्थ छैन । किनकि जो सरकारमा जाँदा पनि जनतलाई कति फरक गरेको रहेन्छ । आफु सरकारमा रहँदासरम र्वर्ज बनाएको नेपाललाई अर्को जाँदा वितिकै एकै महिना वा वर्षमा नर्कमा परिणत गरेको कसैले हैन, छैन । उस्तै छ सर्वै तौर-तरिका र शैली । बेकारमा राजनीतिक मैलो खेलेर मनको कालो मैलो पोख्दा किनारमा बसेर हेर्नेले पनि के भन्दा हुन् भनेर सोच्ने गरे गात्रै पछृ ।

अस्पतालको इच्छालिए

समाजवाद खोजदै

अधिल्लो महिना रातको समयमा हिँडुराहिँडै खाल्टोमा देब्रे खुट्टा पन्यो । म लिँदैन् र राज्यले समेत वास्ता नगर्ने हुँ उसको जीवन कसरी अगाडि बदला ?

त्यर्ही बेहोस भएछु । साथीहरूले नजिकै रहेको
सिभिल अस्पताल पुऱ्याएछन् । खाल्टोमा पर्दा
शरीरको असन्तुलनले मेरो खुद्दा भाँचिएछ ।
घुँडाको तल हड्डी धिसिएकाले अप्रेसन
गर्नुपर्ने भयो । अप्रेसन पनि भयो । जीवनमा
भागवान्को कृपाले कहिल्यै अस्पताल
नबसेको म २३ दिन अस्पताल बस्नुप्यो ।
अस्पताल बस्नुको कारण खुद्दा भाँचिनु
मात्र थिएन, एकदमै कम बिरामीमा देखिने
'कम्पार्टमेन्ट सिन्ड्रोम' समेत मलाई भएछ ।
घुँडा भाँचिंदा त्यसबन्दा तलको मासुमा धैरै
चाप भाग चाप शिराउन फेरी अप्रेसन गरियो ।

चाप मए, चाप वटाउन कर अप्रेसन नारदा।
 चारचोटि अप्रेसन गरेर म २३ दिनपछि
 अस्पतालबाट फर्किएँ। अब केही महिना
 आराम गर्नुपर्छ र खुट्टा पहिलेजस्तै हुन
 अफै केही समय लाग्छ। तर, ती २३ दिनमा
 स्वास्थ्य अवस्थाबाहेक पनि मेरा मनमा धैरै
 प्रश्न उठे। यो लेख एउटा साधारण लेख मात्र
 होइन, एउटा आमनागरिकले अस्पतालबाट
 गरेको प्रश्न पनि हो। मेरो जस्तो दुर्घटना
 जसलाई जनसुक्षि वेला पनि हुन सक्छ।

यदि एउटा आमनागरिक दुर्घटना भए
६ महिना आराम गर्नुपर्ने भयो भने उसको
गुजारा कसरी चल्ला ? घरमा एकजना
बिरामी हुँदा पौरे परिवारको जीवन, व्यवसाय र
अफिस डामाडोल हुन्छ। एउटा आममानिस
अस्पताल बस्दा लाम्हे लाख्खां खर्च उसले
कसरी जुटाउँछ ? अहिले अस्पतालको
विश्वसनीयतामै आमनागरिकमा ढूलो

प्रश्न छ। भन् सरकारी अस्पतालका व्यवस्थापन र स्वास्थ्यकर्मीको व्यवहारले पनि आमनागरिकमा सरकारी अस्पतालप्रति विश्वास छैन। यही सिलसिलामा एउटा ठिकको निजी अस्पतालमा एउटा सामान्य अप्रेसन गर्नुपर्यो भने दुई-तीन लाखभन्दा घटीले पुँडैन।

१०-१५ दिन अस्पताल बस्दा आठ-दश लाख सकिनु सामान्य भइसकेको छ। यस्तो अवस्थामा एउटा नागरिकले कसरी खर्च गर्न सक्छ। ४० हजार महिनाको कमाउने (नेपालको प्रतिवर्त्ति आय महिनाको १५ हजार हाराहारी छ) आमनागरिकले कसरी कोठाभाडा तिरेर, दुईजना बच्चालाई स्कुल पठाए, यो महँगीमा गुजारा चलाउन सक्छ ? दोष्टो कुरा, यदि ६ महिना अफिस जान सकेन भने उसको परिवारको अवस्था के यदि अभिभावकलाई केही भयो भने पनि मे सन्तानलाई राज्यले हेठ भन्ने विश्वास हुन्छ मेरी छोरीलाई न्याय गर्न पनि म फर्कनुपर्नेछ आज वा भोलि यो हरेक नेपालीबाबाध्यता बन्दै गएको छ। देशको मार्द छ, तर राष्ट्रियतासँगै हरेक नागरिकबापरिवाप्रति दायित्व पनि त छ। आव्यक्तिगत र पारिवारिक दायित्वले नागरिकथिचिएका छन्। बाध्य छन्। राज्य नागरिकको आधारभूत आवश्यकतालाई

होला ? अस्पतालमै छोराशोरीको स्कुलबाट आएको दसौं हजारको बिल महिनाको अनितमसम्म तिर्न गरिएको धम्कीपूर्ण नोटिस, घरबेटीले घरभाडा मागेको श्रीमतीको सन्देश र औषधि उपचारको एउटा साधारण मानिसले कसरी व्यवस्थापन गर्न सक्छ ? जिजी संस्थाहाले कर्मचारीको जिम्मेवापी बुझैन भने त्यो राज्य किन चाहियो ? एउटा ओपन सिक्रेटबारे पनि वर्हाँ बहस गराँ ।

यहाँ दुईवटा दृश्य छ, पहिलो यदि ऊ इमानदार
 छ भने उसले निकै कष्टकर जीवन बिताउँदै
 छ, जसको ऊ हकदार छैन । यदि ऊ इमानदार
 छैन भने उसले सीधा वा युमाएर भ्रष्टाचार
 गर्दै छ । सरकारी अस्पतालको इयालबाट
 २३ दिनमा मैले धेरै कुरा देखें । मनमा धेरै
 कुरा खेल्यो । आफ्ना चार वर्षीय छोरा
 युमाएर रातभरि रोझरहेकी आमाको पीडले
 अस्पतालमा क-कसलाई छोयो थाहा छैन ।
 तर मलाई भने पिरोल्यो ।

अस्पतालमा मलाई भेटन आउने
मानिस प्रायः म सरकारी अस्पताल बसेकाले
पो समस्या देखिएको हो कि भनेर मेरो
सरकारी अस्पतालको बसाइप्रति असन्तुष्टि
र सरकारी अस्पतालप्रति अविश्वास व्यक्त
गर्थे । रौतहटबाट उपचार गर्न आएका
नागरिकको कथा होसु वा अस्पतालकै
अधिकांश नयाँ नर्स र डाक्टर नेपाल बस्म
नचाहेको व्यथा, मेरा लागि अस्पताल बसाइ
मेरो स्वास्थ्यसँग मात्र जोडिएको थिएन ।

तर, मैले त्यो २३ दिनमा अस्पतालमा

सबैभन्दा बढी खोजेको भनेको समाजवाद हो । म समाजवादी हो वा होइन, मलाई थाहा छैन । यहाँ विभिन्न टोपी लगाएर समाजवादी कहलाइएकाबीच मलाई धेरै खरानी घस्तु पनि छैन । तर, अस्पताल बस्दा मैले आफूलाई समाजवादी भन्ने नेताहरूलाई खुब समिफैँ । जसले सर्वधानमा समाजवाद लेखे । पार्टीको दस्तावेज र धोषणापत्रमा समाजवाद लेखे । कार्यकर्ता उचालेर आन्दोलन गरे । युद्ध लडे । तर, समाजवाद ल्याउन सकेनन् । ल्याउन त पैरको कुरा, आफूले के भन्न खोजेको हो, आफ्नालाई नै बुझाउनसमेत सकेनन् । बरु के बुझाए भन्ने समाजवाद भनेको 'चर्को' नारा दिरे, भोट ल्याउने, सत्तामा पुने, जीवनभर कुनै रोजगारी नगर्ने, आफ्ना छोराछोरीलाई काठमाडौंकै महांगा स्कुलमा पढाउने अनि स्वास्थ्यमा केही समस्या आए भारत, चीन वा सिंगापुर जाने' भन्ने बुझाए र समाजवादको बढ्दो ।

र देउवा युगको अन्त्य पनि हो ।

विश्व बैंकको सन् २०२० को तथ्यांकअनुसार स्वास्थ्यका निम्नि हुने कुल खर्चमध्ये नेपालीले आफ्नो खल्तीबाट ५४ दशमलव १७ प्रतिशत तिर्छन् । त्यही तथ्यांकअनुरूप विश्वका मानिसले औसत १६ दशमलव ३६ प्रतिशत मात्र खर्च गर्छन् । यो खर्च संसारभर घटदो छ, तर नेपालमा भने बढदो छ । त्यस्तै, शिक्षातर्फ हुने कुल खर्चको भक्टै ५७ प्रतिशत रकम नेपाली जनताले आफ्नो खल्तीबाट तिर्ने गरेको विभिन्न तथ्यांकले देखाउँछन् । कमाएको जति सबै शिक्षा अनि स्वास्थ्यमा खर्च गर्नुपरेपछि अब एउटा नागरिकले किन कर तिर्ने भन्ने प्रश्न उद्दन थालेको छ । नेतालाई पाल्न मात्र त अब नागरिक कर तिर्न राजी छैन । त्यसैले, बिदेसीदै छन् । अब, कि बिदेसिनेको संख्या बढ्छ, कि देशमा विद्रोह हुन्छ ।

हत्या गर ।

आज हाप्रो देशमा भ्रष्टाचार मौलाउनु, बेरोजगारी बढ्नु, बिदेसिनु आदिको कारण खोज्दै जाने हो भने अन्तिममा गएर शिक्षा अनि स्वास्थ्यमै ठोकिन्छ । नेपालको संविधानमै समाजवादउन्मुख भनेर उल्लेख त गरिएको छ, तर संविधानमा समाजवाद लेखदा नेताहरूले कि समाजवादको अर्थ बुझेका थिएनन्, कि उनीहरू नागरिकलाई ढाँटिरहेका थिए । कि उनीहरू समाजवाद ल्याउन अक्षम छन्, कि उनीहरू समाजवादबारे बोल्दा र लेख्दा ‘इयाप’ थिए । यीबाहेक अर्को पाँचौं अवस्था हुनै सकैदैन । त्यसैले कि समाजवाद गलत हो, कि यी समाजवादी कहलाएका नेता गलत हुन् ।

मरा पारवार र आफन्तमध्य आधा अब नेपालमा छैन । १२ संकेका युवासँग कुराकानी गर्नु, अधिकाश बाहिर जान चाहन्छ । लाग्छ, अब कुनै दिन समाजवाद आयो भने पनि त्यो उपभोग गर्न कोही बाँकी हुन्नन् यहाँ । म भने अस्पतालको इलालबाट समाजवाद खोजदाखोज्दै नपाएपछि डेड रेस्ट गर्न घर फर्किएँ । तर, मन र मस्तिष्कमा भने कुनै पनि नेपालीले शिक्षा र स्वास्थ्य सेवाबाट विज्ञत हुनु नर्पे राजनीति गर्नु भन्ने थप अठोट बोकेर आँए । अहिले भने बिदेसिनेको लर्कोमा होइन, विद्रोह गर्ने लर्कोमा उभिन आफो खुट्टा दहो बनाउन घरमै आराम गर्दै हु ।

(पाण्डे विकेशील माझा पार्टीका नेता

सामाज्य भाषामा समाजवादले सक्ते

(पाण्डितव्यकरारा लोकां पाठाका भृता
हेतु) अस्ति

कृषि महिला समूहले मनाए मौलिक रूपमा हरितालिका तिज

कपिलवस्तु १७ भद्रौ

बाणगंगा ७ स्थित नैया विहानी कृषि महिला समूहका दिवी बहिनीहरूले आफ्नै मौलिक रूपमा हरितालिका जितको शुभकामना आदान प्रदान तथा तिज विशेष दरखाने कार्यक्रम सम्पन्न गरेका छन्।

गर्ने ८ गित एवं कलाका माध्यमबाट आफ्नो बेदना प्रस्तुत गर्ने पर्वको रूपमा रहेको उहाले औल्याउभयो।

यस्तै उहाले फरक प्रसंगमा बोल्दै महिला दिवीबहिनीहरूलाई विकासको काममा पनि अगुवाई गर्न आग्रह गर्नुभयो। वडा भित्र हुने विभिन्न विकासको निर्माणका काममा महिला दिवी बहिनीहरू पनि उपभोक्ता समीक्षा गर्न आवागमनको व्यवस्था मिलाउन भनी निर्देशन

लुठिबनीमा किन रोकियो निजामती कर्मचारी विधेयक ?

दाढ १७ भद्रै

प्रदेशमा देखिए आएको निजामती कर्मचारीको समस्या समाधान गर्न भन्दै असार २२ गते लुम्बिनी प्रदेश सरकारले प्रदेश सभामा दर्ता गराएको निजामती कर्मचारी सम्बन्धी प्रस्तावित विधेयक अफै पाणि अधि बदन सकेको छैन । १३ औं तहको कर्मचारी अर्थात प्रदेशको प्रमुख सचिव प्रदेश सभामा नै नियुक्त गर्ने सम्बन्धी प्रस्तावमा मुख्यमन्त्री डिल्ली चौधरी नै 'सकारात्मक' नभएपछि विधेयक अधि बदन नसकेको हो । विधेयकमाथि संसदमा सैद्धान्तिक छलफलपछि बुँदागत छलफलका

लागि प्रदेश मामिला तथा कानुन समितिमा पठाइएको थियो । कानुन समितिमा पुनुअधि प्रदेश निजामती सेवाको विधेयक-२०८० मा १२ औं तहसम्म प्रस्ताव गरिएको थियो । कानुन समितिले विधेयकमाथि दफावार छलफल गरी प्रतिवेदन तयार पार्न गर्न गरेको उपसमितिले १३ औं तहको कर्मचारी अर्थात प्रदेशको प्रमुख सचिव प्रदेश सभामा नै नियुक्त गर्ने प्रस्ताव गरेको थियो । तर त्यसमा मुख्यमन्त्री चौधरी सकारात्मक नभएको उपसमिति संयोजक भोजप्रसाद त्रेष्ठ बताउँछन् ।

वन कार्यालयको ९४ प्रतिशत वित्तीय प्रगति

सन्धिखर्क १७ भद्रै

डिभिजन वन कार्यालय अर्धांशीले राजस्व सङ्कलनमा ९४.२९ प्रतिशत वित्तीय प्रगति गरेको छ ।

गत आर्थिक वर्ष २०७९-८० मा सात करोड २४ लाख १४ हजार २९५ रुपियाँ राजस्व सङ्कलनगरी सोचेभन्दा बढी वित्तीय प्रगति गरेको हो ।

कार्यालयले सामुदायिक तथा निजी वनको वन पैदावारका विभिन्न शीर्षकमा उक्त राजस्व सङ्कलन गरेको हो ।

वन कार्यालयले सार्वजनिक गरेको प्रगति गरेको जनाएको छ । आर्थिक वर्ष २०७९-८० को वार्षिक प्रतिवेदनमा ९४.२९ प्रतिशत वित्तीय प्रगति हासिल गरेको डिभिजन वन

कार्यालय अर्धांशीका सहायक वन अधिकृत मोतीराम पौडेलले बताउनुभयो ।

प्रतिवेदनअनुसार सामुदायिक तथा निजी वनको वन पैदावारबाट २ करोड १८ लाख ६४ हजार १५१ रुपियाँ, वन क्षेत्रको रोयल्टीबाट २ करोड ३८ लाख ६० हजार ८५२ रुपियाँ राजस्व सङ्कलन भएको छ ।

त्यसै, मूल्य अभिवृद्धि क्रबाट १ करोड ५८ लाख ८ हजार ७२५ रुपियाँ सङ्कलन भएको छ ।

प्रहरी निरिक्षक रायमाझीलाई स्वागत

कौपिलवस्तु' १७ भद्रै

उद्योग व्यापार संघ, कौपिलवस्तु आइतबार एक कार्यक्रमका बिच इलाका प्रहरी कार्यालय पिपारामा सहवा भएर आउनु भएका प्रहरी निरीक्षक (इन्स्पेक्टर) गोपाल रायमाझी लाई स्वागत तथा संमान गरेको छ । उद्योग व्यापार संघ कौपिलवस्तु संघका अध्यक्ष खिमानन्द पौडेलले संघले गरेका गरिविधि, कार्यक्रम एवम व्याबासायिक बातावरणको लागि खेलेको भूमिकाको बारेमा जानकारी गराउदै कौपिलवस्तु बसाइ निकै सुखद र सफल रहेस भन्ने इन्स्पेक्टर) गोपाल रायमाझीलाई

शुभकामना व्यक्त गर्नु भयो । हेक चुनौती समस्या जनचेतना लगायतका कार्य, सामाजिक कार्य, शान्ति सुरक्षा को सबाल मा हमेसा साथ सहयोग र सहकार्य गर्ने प्रतिबद्ध रहेको अध्यक्ष पौडेलले अपेक्षा व्यक्त गर्नु भयो । जनता

सांग हातेमालो गर्दै साती सुरक्षा, चोरी तस्करी, जनचेतनाको साथै आइपर्ने मुद्रामामिला हरमा सदैब उद्योग व्यापार संघ कौपिलवस्तु सङ्ग सहकार्य गर्दै आगाडि बद्दे छौ प्रहरी निरीक्षक (इन्स्पेक्टर) गोपाल रायमाझीले

पानीको स्रोत तथा वितरण प्रणाली सफा राख्नौ

- पानीका मुहान तथा स्रोतलाई सफा र सुरक्षित राख्नौ ।
- खानेपानीको मुहान तथा स्रोतमा गाईवस्तु, चराचुरुङ्गी तथा अन्य जीवजन्तु छिर्न नसक्ने गरी तारबार गर्नै ।
- पानीको मूल, प्रशोधन यन्त्र तथा भण्डारण गर्ने ट्याङ्की समयसमयमा सफा गर्नै ।
- घर तथा सार्वजनिक स्थलका पानी ट्याङ्की, धाराका टुटी तथा पानी संकलन गरिएका भाँडा समयसमयमा सफा गर्नै ।

नेपाल सरकार
विज्ञापन बोर्ड

महिला टी-२० विश्व कप एसिया क्षेत्र छनोटमा नेपालको जित

काठमाडौ १७ भद्रै

आईसीसी महिला टी-२० विश्व कप एसिया क्षेत्र छनोटमा नेपालले भुटानलाई तीन विकेटले हराएको छ । लगातार तेसो जितकासाथ नेपाल समूह 'ए' को शीर्षस्थानमा उत्किलएको छ । जितको लागि नेपालले ४० स्नको लक्ष्य पाएको थियो । यो लक्ष्य नेपालले १३ ओम्बर २ बलमा ७ विकेट गुमाउँदै भेद्यो ।

नेपालका कपान रुविना क्षेत्री १२ समान अविजित रहन् । कविता जोशी ९ समान आउट भइन् । सीता रानामारले ८ तथा पूजा महोले बलमा ३ सन जोडिन् । भुटानकी अन्जुली घलेले ३ तथा क्षिरिद जामोले २

विकेट लिइन् । त्यसअधि मलेसियाको बाजीमा टस हारेर पहिला ब्याटिङ गरेको भुटानले निर्धारित २० ओम्बरमा ८ विकेट गुमाउँदै ३९ रन बनाएको थियो । भुटानका कपान डिन्चन बान्नमोले २१ रन बनाउनुहाएक अरुले दोहोरो अझ्हामा रनबाट र यूर्एँ छन् । समूह 'बी' मा चीन, हडकड, थाइल्यान्ड, कुवेत र म्यानमार छन् ।

नेपालले पहिलो खेलमा मलेसियालाई ५ सन र दोस्रो खेलमा बहराइनलाई १० विकेटले हराएको थियो । प्रायोगितामा हरेक समूहका शीर्ष दुई टोली सेमिफाइनलमा पुनर्नेत्र । काफिलमा युनेस्को दुई टोलीले सन् २०२४ मा हुने ग्लोबल टी-२० क्वालिफायर खेलमा पाउनेत्र ।

रोजगारी गरेर फर्किनेलाई

भन्सारमा दुःख नदेउ : कांग्रेस

वटवल १७ भद्रै

नेपाली कांग्रेस रुपदेहीले सिमानाकामा कडाई गरिएको बहानामा भारतबाट रोजगारी गरेर फर्किनेलाई दुःख नदिन भन्सार प्रशासनलाई आग्रह गरेको छ । कांग्रेसले चाडपर्च नजिकिदै गर्दा भारतमा जोजगारीमा गएकाहरू फर्किने क्रम बढ्न थालेको भन्दै भन्सार प्रशासनलाई त्यसतर्फ सचेत गराएको हो ।

नेपाली कांग्रेस रुपदेहीका सभापति रामकृष्ण खाँसले आईतबार एक प्रेस विज्ञप्ती जारी गरी भन्सार नाकामा कडाई गरिनु रामो भएको र त्यसका बहानामा रोजगारी गरेर फर्किएकालाई घर आउने सहज वातावरण बनाइदिन आग्रह गर्नुभएको हो ।

विज्ञप्तिमा भनिएको

पठाएको रैमिटान्स नै अर्थतन्त्रको मेरुदण्ड र विदेशी मुद्रा आर्जनको मुख्य श्रोत बनेको बताउँदै भारत लगायतका तेश्रो मुलुकमा रोजगारीको शिरोशताला गइ घर फर्कदा एक सय रूपैया भन्दा बढिको माल बस्तु आयातको अर्थ लगाइ दुःख नदिन भन्सार प्रशासनको ध्यानाकरण गराएको हो ।

SBI

युगार्जम अदुर निर्मिणको ...

अत्याधिक प्रविधिबाट निर्मित उच्च गुणरत्नरको SBI ईदूर सहै प्रयोग गरौ

उत्पादक :
सम्पर्क : ९८४७०४०७६०, ९८४७०४०१७०, ९८४७०४०९८५

SBI